

A la dona dels núvols...

Digues,
què existeix al teu cap?

M'agradaria dibuixar
-pura imitació-
la nuesa d'aquestes roselles,
el somniar dels llavis teus
ara imaginat...

No em malinterpretes.
Què passa pel teu cap
quan sóc l'amo d'un cos adormit
i no em calen permisos
per apropar-me?

Puc deure't l'amor futur?
I el present, finirà?

No em malinterpretes.
Digues,
ara que no sents
i els ulls són tancats
i m'engronse als teus dits
i t'adore...

Boig -en mirar-te-
aquest miratge de violins
en mans del desig,
aquesta melangia...

Ací la música...

No em malinterpretes